

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Incestus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

nefario homine nummis conductus hospitis à quo benigne habitus ædes incendio absumpserat. Bis exceptus, bis pro gratia incendium immisit. Territus dominus multos detulit de quibus suspicabatur, qui omnes expertes culpe candenti ferro illesi se expurgarunt. domo tertium ædificata, ferrum in quendam domus angulū abiectum iacebat. Venit post aliquod tēpus pseudoviator ille, tertio humane excipitur, videt ferrū rogat cui vsui? audit ab hospite quid illo actum? Quin, inquit, illo deinceps ad alios vsus vteris ne laceat otiosum? Simul manu comprehendit, sed illud repente incanduit, & manum valide adussit, ille cum eiulatu abiicit. Hospes admiratione perculsus, merito suspicatur hūc bis exustarū gēdium reum. Ergo comprehēsum sistit iudici, iudex eculeo, fastus omnia incendiarius in rotā agitur. tam admiranda sunt Dei iudicia.

INCESTVOSI PVNIVNTVR.

Heraclius imp. ob incestas cum sua consanguinea nuptias tali vindicta percussus fuit vt vrina quam reddebat in faciem eius insiliret. itaque cum vesicam exoneraturus erat ligneam tabulam inter exilientem vrinam & faciem eius interponi necesse fuit, & præter alias corporis ægritudines magno pere hydropisi laboravit, & infelici exitu vitam clausit confectus ærumnis animi corporisq̃ molestijs. Deo ergo maxime displicuerunt gr. &c.

i.
Incestuosas nuptias contrahens neptesuam (onefariū exemplū) in matris monium duxit. Zon. Cedren. Munster. in Cosmo-

cuerunt istiusmodi nuptiæ quantum libere
triarchæ consensione suffultæ, quas adeo
strosa vindicta fuit persecutus.

2. S. Paulus voluit vt incestuosus traderetur
1. Cor. 5. Satanæ, non modo vt à dæmone obsessus
ferabiliter cruciaretur, sed etiam vt sicut
tus Satanæ à communicatione fidelium
retur abscissus & excommunicatus.

3. Cum in agrum quendâ Persicum quorundam
Pluribus Philosophi (gentiles, qui è Romano
hanc hist. Persidem venerant) diuertissent, hominum
recenset A. etum cadauer viderunt recens mortuum
gathias. matum, illi hoc per seruos elatum terram
Legem Persarum, defunctorum corpora non
humari sed feris bestiis & volucris exponi iubebatur.
vidit hominis senioris sibi que incogniti
as tamen grauis & venerandi, & qui philo
phiæ studentis vt pallio ita & barba pro
fiore nihil esset absimilis, sibi que perinde
bendo monendo que huiusmodi in clamore
Noli inhumatum humare, permittite carni
lacerandum. Terra vniuersorum mater
tris corruptorem hominem nõ suscipit. Tu
ille quamprimum præ formidine expul
tus, repetunt omnes eundem agrum, modo
iterato cadauer inueniunt in agri superficie
illi rei miraculo obstupescit, iter persequi
bantur, ac fatebantur pœnas luere Persarum
impudico & materno concubitu, eo que
sepultos manere, & non iniuria per canes
lacerari.

Persis in more erat filios cum matribus cõmisceri.

Grimoaldus dux filius Theodonis ducis 4.

Bauariæ copulauit sibi post obitum fratris sui Theodoaldi viduam, & licet coram S. Corbiniano egissent pœnitentiam, tamen cum non longius (vt par erat) à se scœminam illam (Pildrud vocabatur) Grimoadus ablegasset, reuersus ad vomitum, vlciscente numine, in se suosque Dei vindictam miser expertus est. Si quidem illâ nece subtrahere virum Dei (S. Corbin.) haustu veneni cum cogitaret, & opere explere curaret, defendente domino, vir sanctus periculum impendens euasit, vindicta autem in domû eius conuersa est, quam his describit Aribo: Filius Grimoadi quem nefando crimine machinis diaboli incanta- uerat, rebus excessit humanis: eoq; mortuo, Grimoadus ab insidiatoribus interfectus est. Ninus qui necem Episcopo per venenum as- ferre voluit probrosa morte vitam finiuit: cum enim ventrem purgaret lanceâ percussus interiit. ad vltimum vero Pildrud Carolum (Martellum) in Gallias sequens ab eo repudia- ta, omnem honorem & gloriam perdidit, pro- prijsq; exuta substantijs, nouissime nihil nisi vnum asellum ad subuectionem possidens in Italia vitam finiuit. Nati qui ex illius prodie- rant vtero, cum multa tribulatione regno priuati, vitalem amiserunt flatum. Petrus Damiani ep. ad Alexandrum papam electum & ad Hildebrandum an. Chr. 1065. Quidam, ait, degener quidem moribus sed maiorum

Baron. an.
Chr. 724.
ex Aribone
S. Corbi-
niani in E-
piscopatu
Frisingensi
successore.

titulis insignitus suam cōsanguineam nupti-
li fœdere copulauit. Quid plura? prohibere
perstitit, excōmunicatus adhæsit, totumque
clesiasticæ cēsursæ vigorem nugarū puerili
fabulas deputauit. Cui hoc certe ad diuini
dignationis iudiciū contigit, vt panes de
ptialibus mensis in plateas ante canū ora
iecti minime tangerentur, insuper (o diuina
animaduersionis pauenda seueritas) dum
gidus stat, dū præceptis sacerdotalibus se
humiliat, qui vigilare sibi ad salutem non
in cubiculo dormientem repente de cælis
bus irruens fulmen extinxit. Sic diuini
ris expertus est moriendo sententiā, qui
neri suo dum viueret adhibere contempserat
medicinam.

INGRATORVM POENAE.

1.

OB ingratitude punitus est gran-
me primus noster parens Adam de
August. 21. de ciuit. Dei cap. 12. Quanto
gis homo fruebatur Deo, tanto maiore impi-
tate dereliquit Deum, & factus est malo
gnus æterno qui hoc in se peremit bonum
quod esse posset æternum. Hinc est vniuersæ
generis humani massa damnata, &c.

2.

Percurre
vetus tes-
tam. |

Ob ingratitude puniti sunt & ceteri
sti Iudæi. de his Chrysof. sic contra Iudæos
gentiles & hæreticos: Quanta Iudæis
Deus & permanserunt semper ingrati, &c.

3.

De Ezechia Rege inquit S. Hieron. T.